

N. 19. 14, ubi शुद्धान दशभिर् आवर्तैः nunc verterim «egregios, cum decem cincinnis». V. sq.

आवर्तिन् *m.* (a praec. s. इन्) «A horse having curls of hair on various parts of his body; it is considered as a lucky mark.

आवलि *f.* (र. वल् s. इ) series. AM.

आवली *f.* i. q. praec. UR. 4. 10.

आवसति *f.* (र. वस् habitare s. ति servato classis caractere अ, cf. वसति) nox. A. 1. 13.

आवसथ *m.* (र. वस् s. थ servato classis caractere अ) habitatio, domus, domicilium.

आवह (र. वह् s. अ) afferens. BR. 2. 5.

आवाधा v. आबाधा.

आवाप *m.* (र. वप् s. अ) 1) fossa aquaria circa arboris radicem. AM. 2) armilla. HEM. v. sq.

आवापक *m.* (a praec. s. क) armilla. AM.

आवाम् *vñi* v. gr. 264.

आवाल *m.* (र. वल् s. अ) fossa aquaria circa arboris radicem. AM.

आवास *m.* (र. वस् s. अ) habitatio, domus. HEM. (Hib. aras id. arasaim habito, mutato v in r, v. gr. comp. 20. et cf. goth. rasm domus.)

आविर v. आविस्.

आविल (deduci solet a r. विल् s. अ) turbidus. N. 13. 7. (Secundum Haughtonium etiam «sinful, guilty» quod in memoriam mihi reducit nostrum übel, goth. ubils Th. ubila, angl. evil, quae supra (p. 14.) cum अबल et अधर comparavimus. Litterae व् et ब् autem saepissime inter se permutantur et quodvis sanscritum व् in lingua bengalica sonat b, ubi vocabulum nostrum dbilo effertur.)

आविस् *Adv. insep.* palam, manifesto. Componitur cum radicibus भू esse et कृ facere ad exprimendum apparere, in conspectum venire, oriri; manifestare. HIT. 63. 12. UR. 6. 12. आविभूति शशिनि. Huc retulerim lat. or in orior ejectâ syllabâ vi, fere sicut malo pro mavolo. Probabiliter आविस् ex origine est praepositio inseparabilis,

quae significaverit ex, ita ut आविष्क proprie sit herausmachen «facere ut aliquis egrediatur ex occulto», et आविर्भू heraussein, herauswerden, «foras esse, foras fieri». Res si ita se habet, explicaverim ex hac praepositione lat. et gr. ex, ईद्, ejecto i et v mutato in gutturallem, sicut e. c. in vixi e vixi, in facio = भावयामि, v. gr. comp. 19. Pottius tamen formas ex, ईद् deducit ab idem valente scr. वहिस्, quae explicatio egregie cadit in linguam graecam, quippe quae in initio vocum semivocalem v ubique expulerit. Latina autem lingua eam constanter servavit, quam ob rem etiam Pottius formas ईद्, ex non directe ad वहिस् sed ad suppositum अवहिस् retulit. E goth. lingua ad आविस् traxerim praep. plerumque praefixam us, germ. vet. ar, ur, ir, er, nostrum er, - Grimm III. 253. - quas formas ab आविस् ita derivatas esse censeo, ut media syllaba vi sit ejecta, & initiale autem in vocalem leviolem sit conversum; lith. i/z ex; hib. as ex.).

आवृत्ति *f.* (र. वृत् s. ति) reditus, recessus. A. 5. 6.

आवेग *m.* (र. विन् s. अ) sollicitudo, consternatio, perturbatio. UR. 31. 2. infr.

आश *m.* (र. अश् s. अ) cibus, in comp. c. प्रातर q. v. (Hib. es, nisi hoc a lat. esca, v. Pikt. p. 64.).

आशंसा *f.* (र. शंस् praef. आ sperare, s. आ) spes. UR. 9. 3. infr. (cf. आशिस्).

आशङ्का *f.* (र. शङ्क् s. आ) timor. SAK. 7. 15.

आशय *m.* (र. शी dormire, jacere, s. अ) cubile, sedes, domicilium. BH. 15. 8. HIT. 39. 8. V. महाशय.

आशा *f.* spes. SA. 3. 11. BH. 16. 12. (cf. आशिस्).

आशावत् (a praec. s. वत्) spe praeditus, sperans. HIT. 22. 16.

आशिन (र. अश् edere, s. इन्) edens. BH. 3. 13.

आशिरःपादम् (AVY. ex आ usque ad et शिरस् + पाद in comp. DVANDV. v. gr. 660.) inde a capite usque ad pedes, ad litteram: usque ad caput et pedes. UP. 51.

आशिस् *f.* 1) spes. BH. 4. 21. 6. 10. 2) fausta precatio, benedictio. SA. 4. 12. (prior significatio a rad. शंस् praef.